

«Visca Clownia i visca Catalunya!»

Els Catarres protagonitzen el primer moment apoteòsic del festival de Sant Joan a la vigília de l'esperada presentació del "Som riu" dels Txarango

Fotos de la primera nit de concerts al Clownia (<http://www.naciodigital.cat/elripolles/galeria/1351>)
(Marc Cargol)

Fotos de la primera nit de concerts al Clownia (<http://www.naciodigital.cat/elripolles/galeria/1349>)
(Rastres Fotografia)

Els Catarres, al Clownia Festival Foto: Marc Cargol
(<http://www.naciodigital.cat/elripolles/galeria/1351>)

«Visca el Clownia i visca Catalunya!». Amb aquest crit de guerra els Catarres van tancar un concert apoteòsic a la primera nit del festival creat pels Txarango. El trio d'Aiguafreda i Centelles - amb la banda completa- van demostrar perquè eren el cap de cartell de la jornada inicial del Clownia. I és que durant la seva actuació el recinte va viure el moment de màxima afluència, una quantitat de gent que segurament es veurà superada quan els Txarango presentin aquesta nit per primera vegada el *Som Riu* (<http://www.naciodigital.cat/elripolles/grans/temes/305/txarango/som/riu>) .

Tan bon punt van sonar les notes de «Rock'n'roll», la que va ser la cançó d'estiu de TV3 el 2013, una onada de persones -majoritàriament molt joves- van entrar de manera precipitada al recinte del festival. El públic va vibrar tant amb les cançons del *Postals* , publicat l'any passat, com amb la «clàssica» «Jènnifer», tema amb el qual es van donar a conèixer fa temps. Tanmateix, el moment en què el Clownia va esclatar va ser quan va sonar «Seguirem lluitant», un himne dedicat «als que volen decidir amb quina llengua hem de parlar», en clara referència al ministre Wert.

Abans dels Catarres va ser el torn dels Train To Roots, un grup sard amb els ritmes jamaicans a la sang i que van aportar el matís internacional en un festival de grups catalans. L'altre moment àlgid de la nit va ser l'aparició de La Troba Kung Fú amb la qual la colla de Joan Garriga continua mostrant l'art de fusionar ritmes com la rumba amb la cumbia i el ballenato, entre altres. Més desigual va ser l'actuació dels Búhos que van combinar els temes propis amb les versions de grups com Barricada o Obrint Pas.

Expectatives superades

El Clownia Festival tenia l'èxit assegurat abans de començar ja que totes les entrades es van vendre en poques setmanes. Tanmateix, la realitat va superar les millors perspectives amb escenes com la plaça Major plena a vessar a les 12 del migdia o l'esplanada del recinte principal bullint d'activitat a primera hora de la tarda.

A les tres es van obrir les portes del recinte i ràpidament es va omplir de *clownians* disposats a fer temps tot prenent les primeres cerveses o jugant amb malabars, un dels esports rei del festival. Poc després començava el primer espectacle circense, a càrrec dels Pallassos Sense Fronteres, i després era el torn de Cesk Freixas a l'Escenari Àgora. El jove cantautor, que aquests dies està mostrant les primeres pistes de *Protesta* , el nou disc, es va guanyar ràpidament el públic amb cançons com «La petita rambla del Poble Sec».

Alguer Miquel, cantant dels Txarango, mostrava la seva gran satisfacció perquè tot estava sortint rodat?. En aquest sentit la sensació que es respirava entre els responsables de l'organització és que el Clònia podria tenir llarga vida. A més, l'únic factor crític -la meteorologia- va ser força benivolent. El divendres no va caure ni una gota -després d'una setmana força inestable- tot i que la nit va ser força freda. De fet, a les dues de la matinada el termòmetre marcava uns 5 graus.